

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 25.10.2005
KOM(2005) 535 slutlig

**KOMMISSIONENS MEDDELANDE
TILL
EUROPAPARLAMENTET, RÅDET, EUROPEISKA EKONOMISKA OCH
SOCIALA KOMMITTÉN OCH REGIONKOMMITTÉN**

**om genomförande av gemenskapens Lissabonprogram:
en strategi för förenkling av
lagstiftningen**

KOMMISSIONENS MEDDELANDE TILL EUROPAPARLAMENTET, RÅDET, EUROPEISKA EKONOMISKA OCH SOCIALA KOMMITTÉN OCH REGIONKOMMITTÉN

om genomförande av gemenskapens Lissabonprogram: en strategi för förenkling av lagstiftningen(Text av betydelse för EES)

1. INLEDNING

I kommissionens meddelande "Lagstifta bättre för tillväxt och arbetstillfällen i Europeiska unionen"¹ från mars 2005 slås det fast att en förenklad lagstiftning måste prioriteras inom EU. Denna åtgärd är ett svar på Europaparlamentets och rådets begäran om att förenkla lagstiftningen och höja dess kvalitet. Den är helt i linje med den reviderade Lissabonstrategin för ökad tillväxt och sysselsättning i Europa och därför fokuseras de delar av gemenskapens regelverk som berör företagets konkurrenskraft. Det övergripande målet är att bidra till ett regelverk som uppfyller de högsta normerna för lagstiftning och som beaktar subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna.

Enligt dessa principer bör EU bara lagstifta om en föreslagen åtgärd kan uppnås lättare på EU-nivå. Alla sådana åtgärder bör inte vara mer vittgående än vad som krävs för att uppnå de avsedda målen. De bör vara kostnadseffektiva och inte mer påbjudande än nödvändigt. Förenklingen syftar till att göra lagstiftningen på både EU- och medlemsstatsnivå mindre betungande, lättare att tillämpa och effektiv då det gäller att uppnå de avsedda målen.

Europeiska unionens utveckling under de senaste femtio åren har medfört att dess lagstiftning vuxit kraftigt. Detta gemenskapens regelverk har ofta ersatt 25 olika regelverk med ett enda. Detta har gett näringslivet en mer tillförlitlig rättslig ram och dessutom en möjlighet att agera på lika villkor. Denna lagstiftning har varit av stor betydelse för tillkomsten av exempelvis den inre marknaden, utvecklingen på miljöområdet och för tillkomsten av enhetliga bestämmelser för arbetarskydd och konsumentskydd inom EU. Samtidigt kan lagstiftningen dra med sig kostnader, hämma näringslivet, leda till en ineffektiv användning av resurserna och stå i vägen för innovation, produktivitet och tillväxt. Svårigheten är att hitta den rätta balansen så att lagstiftningen blir nödvändig, enkel och effektiv.

I sitt meddelande från mars 2005 lägger kommissionen fram en reviderad metod för att ytterligare främja en bättre lagstiftning som skall leda till bättre konkurrenskraft. Huvudpunkterna i metoden är följande:

1. Förbättra och utöka användningen av konsekvensanalyser på nya förslag, bl.a. en metod för att mäta de administrativa kostnaderna². I juni 2005 antog kommissionen nya utökade riktlinjer för konsekvensanalys. Konsekvensanalysen bygger på principen om hållbar utveckling och avsikten är att lagstiftarna skall kunna träffa sina val på grundval av en

¹ KOM(2005) 97, 16.3.2005.

² Commission Communication on an EU common methodology for assessing administrative costs imposed by legislation., KOM(2005) 518, 21.10.2005 och SEK(2005) 1329 (ej översatt till svenska).

noggrann analys av den nya lagstiftningens potentiella ekonomiska, sociala och miljömässiga effekter.

2. Granska liggande lagförslag. I september 2005 meddelade kommissionen att man tänker återkalla 68 liggande förslag som en följd av en utökad granskning³.

3. Införa en ny metod för förenkling av den gällande lagstiftningen. I detta meddelande presenteras kommissionens reviderade metod för det framtida förenklingsarbetet

Att förenkla lagstiftningen är ingenting nytt⁴. Det är dock dags att angripa frågan på ett nytt sätt. Metoden bygger på institutionernas tidigare arbete med att effektivisera gemenskapsrätten och på samråd med berörda parter. Tyngdpunkten ligger på att skapa ett europeiskt regelverk som kan bidra till att uppnå målen i Lissabonagendan.

Detta initiativ är särskilt viktigt för Europas små och medelstora företag, som utgör 99 % av alla företag och svarar för två tredjedelar av sysselsättningen. På grund av sin storlek lider de förhållandevis mer av regelkrångel, eftersom de har mer begränsade resurser och begränsad sakkunskap för att kunna hantera ofta komplexa regler och föreskrifter. Därför är det nödvändigt att bedöma hur deras speciella behov kan beaktas när lagstiftningen förenklas. Att minska de små och medelstora företagens arbete med att lämna in statistik och andra uppgifter förtjänar särskild uppmärksamhet.

Bättre lagstiftning är inte detsamma som avreglering. En förenkling på EU- och medlemsstatsnivå syftar till att göra det enklare för medborgare och aktörer. Detta bör i sin tur leda till en effektivare lagstiftning, bättre lämpad att uppfylla gemenskapens politiska mål.

2. EN NY STRATEGI FÖR FÖRENKLING PÅ EU-NIVÅ

Att revidera gemenskapens regelverk måste bli en permanent och systematisk process, som gör det lättare för lagstiftaren att revidera lagstiftning och samtidigt ta hänsyn till den privata och den offentliga sektorns alla rättmätiga intressen.

Till att börja med har en första omgång lagstiftning som behöver förenklas identifierats med hjälp av ett omfattande samrådsförfarande. Denna permanenta process kommer att stimuleras genom nya, mer systematiska revideringsförfaranden genom vilka man kan kartlägga framtida prioriteringar av lagstiftning som behöver förenklas och som bygger på en bred analys av lagstiftningens effekter. Detta förfarande omfattar en grundlig ekonomisk analys och kommer att ta full hänsyn till EU:s sociala och miljömässiga ambitioner som väsentliga inslag i det övergripande målet att skapa en hållbar utveckling i enlighet med fördraget.

³ Commission Communication on the outcome of the screening of legislative proposals pending before the legislator. KOM(2005) 462 (ej översatt till svenska).

⁴ Det första initiativet till förenkling av EU-lagstiftningen inleddes 1997. Det andra omfattande förenklingsprogrammet – KOM(2003) 71 – inleddes i februari 2003. Efter att ha gått igenom 42 sektorer har kommissionen funnit mer än 200 rättsakter som kan förenklas och har antagit mer än 35 initiativ som syftade till förenklad lagstiftning. Idag finns det 15 förslag till förenklad lagstiftning som ännu inte har antagits. För att göra EU:s regelverk mer tillgängligt, begripligt och enhetligt har dessutom betydande arbete lagts ner på att konsolidera och kodifera texterna. Vidare har flera hundra rättsakter upphävts eller förklarats föråldrade, vilket har bidragit till att ytterligare minska regelverkets omfattning.

- a. Ett rullande program förankrat i de berörda parternas praktiska erfarenhet

I bilaga 2 till detta meddelande skisseras ett rullande program som ingår i den nya strategin för förenkling. I programmet redovisas de rättsakter som kommissionen planerar att revidera och utvärdera i förenklingssyfte under de kommande tre åren.

Tidigare i år inledde kommissionen ett omfattande samråd med medlemsstaterna och näringslivet. Det kompletterades med ett offentligt samråd på Internet⁵. Resultaten av samrådet, som sammanfattas i bilaga 1 till detta meddelande, revideras mot kommissionens egna erfarenheter för att man skall kunna bedöma fördelarna med varje förenklingsförslag. Lagstiftning som tycks hämma konkurrenskraften (bl.a. administrativa bestämmelser) kommer att granskas av kommissionen för att säkerställa att de är nödvändiga och står i proportion till andra allmänna intressen. Här kommer man att beakta de resultat som stödtjänster såsom SOLVIT⁶ kommit fram till tillsammans med resultaten från de offentliga samråden för att man skall kunna avgöra arten av problem och finna lösningar.

Det rullande programmet angriper många av de särskilda problem som framkom i det omfattande samrådet på områden som är viktiga för näringslivets konkurrenskraft, t.ex. bolagsrätt och finansiella tjänster, transporter, konsumentskydd och avfall. Där ingår också rådets redan gjorda prioriteringar⁷. Det kommer att revideras och uppdateras systematiskt.

Kommissionen kommer dessutom att låta större initiativ till förenklad lagstiftning ingå i sina årliga lagstiftningsprogram och avser att offentliggöra en rad kompletterande meddelanden, av vilka det mera i detalj framgår hur förenklingsarbetet skall integreras i sektorerna för jordbruk⁸, miljö⁹, hälsa och säkerhet på arbetsplatsen¹⁰, fiske¹¹, skatter, tullar, statistik¹² och arbetsrätt¹³. Dessa meddelanden kommer att vara till hjälp i samrådsförfarandet med alla berörda parter.

Det rullande programmet innehåller omfattande förenklingsåtgärder på områden som är viktiga för näringslivets konkurrenskraft, t.ex. avfall och märkning av produkter. Det

⁵ Kommissionen inledde den 1 juni 2005 en undersökning till hjälp för näringslivet <http://europa.eu.int/yourvoice/forms/dispatch?form=418&lang=EN>. Samrådet fortsätter till årets slut.

⁶ <http://europa.eu.int/solvit/>

⁷ I november 2004 fastställde rådet (konkurrenskraft) 15 prioriterade områden där EU-lagstiftningen behöver förenklas. Efter att ha antagit tre lagförslag och inlett sju initiativ utanför lagstiftningsområdet, vilka i ett senare skede skulle kunna ligga till grund för lagstiftning, kommer kommissionen att i slutet av året ha vidtagit åtgärder som berör tretton av rådets femton prioriteringar.

⁸ Meddelandet "Simplification and Better Regulation for the Common Agricultural Policy", KOM(2005) 509.

⁹ Kommissionen har antagit kommissionens arbetsdokument "Bättre lagstiftning och temainriktade strategier för miljö" – KOM(2005) 466 slutlig.

¹⁰ År 2006 kommer kommissionen att lägga fram en ny strategi för hälsa och säkerhet för perioden 2007-2012.

¹¹ I december 2004 antog kommissionen ett meddelande "Förenkling och förbättring av lagstiftningen om den gemensamma fiskeripolitiken", KOM(2004) 820, och ett arbetsdokument *Analysis of the possibilities of simplification and improvement of the regulatory environment of the CFP and its implementation*, SEC(2004) 1596 (ej översatt till svenska). Före årets slut kommer kommissionen att anta en flerårig plan för förenkling av den gemensamma fiskeripolitiken utifrån samråd med de allmänna förvaltningarna och näringslivet.

¹² Kommissionens kommande förslag till ett flerårigt statistikprogram för 2008-2012 och som ett pilotförsök i 2007 års arbetsprogram kommer att innehålla ett antal initiativ till att minska kraven på statistik inom lågprioriterade områden.

¹³ År 2006 kommer kommissionen att lägga fram en grönbok om arbetsrättens utveckling.

innehåller också sektorsspecifika bestämmelser på områden som fordon och byggprodukter. Vidare innehåller det övergripande bestämmelser som spänner över flera sektorer såsom offentlig upphandling och skatter.

b. En metod som bygger på kontinuerliga ingående sektorsanalyser

För att kunna gå vidare i utvärderingen av regelverket utöver det nuvarande förenklingsprogrammet kommer kommissionen att kartlägga behovet av förenkling ur sektorsperspektiv. På så sätt kan man bedöma lagstiftningens effektivitet inom den berörda sektorn och utrymmet för ytterligare förenkling. Detta innebär att man kommer att undersöka vilka effekter som både allmän och sektorsspecifik lagstiftning har på de berörda sektorerna. Denna metod kommer att innehålla en analys av olika vinster och kostnader som lagstiftningen ger upphov till.

Tyngdpunkten kommer att ligga på tre sektorer: *fordon, byggverksamhet och avfall*. Den gällande lagstiftningens effekter mäts i nära samarbete med berörda parter för att man skall kunna planera den hållbara utvecklingen inom dessa sektorer och komma fram till den bästa formen av lagstiftning. Man förväntar sig exempelvis att Cars 21-initiativet¹⁴ inom fordonssektorn skall rekommendera en betydande volymminskning av EU-lagstiftningen genom att direkt hänvisa till internationella bestämmelser och förespråka flexibilitet i bedömningen av överensstämmelse och provningsförfaranden för fordon

I linje med riktlinjerna i meddelandet ”Genomförandet av gemenskapens Lissabonprogram: En politik till stöd för EU:s tillverkningsindustri – mot en mer integrerad industripolitik”¹⁵ kommer kommissionen successivt att tillämpa denna metod inom andra industrisektorer, t.ex. läkemedel, verkstadsindustri, informations- och kommunikationsteknik samt energiintensiva sektorer. Förenklingen kommer också att bedrivas på områden som spänner över flera olika sektorer. Resultaten av sådana undersökningar kommer att införas i det rullande programmet.

Denna metod kommer att också att tillämpas på tjänster, som svarar för mer än 70 % av EU:s BNP. Tjänsterna stimulerar resten av ekonomin och skapar viktiga marknader för tillverkade produkter, t.ex. telekommunikationer, järnvägar, luftfart och elproduktionsanläggningar. Eftersom allt fler tjänster tillhandahålls på gränsöverskridande basis på den inre marknaden, är det viktigt att EU-lagstiftningen ökar deras konkurrenskraft, vilket i sin tur ger EU:s hela ekonomi en konkurrensfördel.

Förenklingen kommer att bygga på ingående analyser av effekterna på alla berörda parter, bl.a. affärs- och näringsliv, med beaktande av lagstiftningens syften. Prioriterade sektorer inom tillverkningsindustrin fastställs i detta meddelande.

3. KOMMISSIONENS FÖRENKLINGSARBETE

Kommissionen kommer att använda följande metoder i förenklingsarbetet.

¹⁴ Initiativet ”Competitive Automotive Regulatory System for the 21st century” (CARS 21) består av en högnivågrupp som går igenom gällande lagstiftning i syfte att förbättra den lagstiftning som berör konkurrenskraften inom fordonsindustrin. Den här gruppen kommer att lägga fram rekommendationer i en lagstiftningsplan för de närmaste tio åren. Se vidare <http://europa.eu.int/comm.Entrepriseautomotive/pagesbackground/competitiveness/cars21.htm>

¹⁵ KOM(2005) 474 slutlig

a. Upphävande

Många av de rättsakter som antagits sedan 1957 har efterhand blivit irrelevanta eller föråldrade som en följd av de tekniska framstegen, unionens politiska utveckling, förändringar i det sätt på vilket allmänna fördragsbestämmelser tillämpas eller tillkomsten av internationella bestämmelser och normer. Ofta har sådana föråldrade rättsakter redan upphävts formellt. Det finns emellertid gällande rättsakter som i praktiken har föga eller ingen verkan. Vissa bestämmelser i sådana rättsakter medför fortfarande skyldigheter, främst av administrativ natur, för både myndigheter och företag. Kommissionen kommer att fortsätta sitt arbete med att upphäva sådana rättsakter som inte längre är relevanta eller som är föråldrade¹⁶.

Då EU-rättsakter upphävs är det viktigt att också motsvarande nationella genomförandeåtgärder upphävs, så att man uppnår den önskade praktiska effekten. Det måste säkerställas att vinsterna med en mindre tungrodd EU-lagstiftning inte motverkas av nya nationella bestämmelser och nya tekniska hinder. Det är i detta sammanhang som kommissionen ser sitt förslag om upphävande av direktivet om färdigförpackade varor¹⁷ som ett prov på den politiska viljan hos medlagstiftaren att anta utmaningen om en förenklad lagstiftning.

Möjligheten att införa s.k. solnedgångsklausuler i kommissionens lagförslag har övervägts för att undvika att rättsakterna blir föråldrade och för att rent allmänt tvinga lagstiftaren att regelbundet kontrollera om gällande bestämmelser är relevanta, effektiva och proportionerliga. Kommissionens vill inte utesluta denna möjlighet men anser att översynsklausuler tjänar ett liknande syfte samtidigt som risken för juridiska luckor är mindre.

För att förhindra att rättsakter blir föråldrade tänker kommissionen i framtiden i sina lagförslag införa antingen en översynsklausul eller, när det inte finns risk för att en rättsakt får motsatt verkan, en solnedgångsklausul.

b. Kodifieras¹⁸

Kodifieras betyder mycket för att minska volymen på EU-lagstiftningen och skapar samtidigt begripligare och juridiskt tillförlitligare texter, vilket ger större transparens och underlättar tillämpningen. Kommissionen kommer att fortsätta sitt Kodifieringsprogram¹⁹ och har som mål att Kodifieringen av regelverket skall vara klart senast 2007. Översättningen till och den därpå följande konsolideringen²⁰ av rättsakterna på alla de tjugo officiella språken kommer att betydligt öka antalet kodifierade texter som skall antas från och med slutet av 2005.

¹⁶ Detaljerade regler för genomförandet av denna sida av förenklingspolitiken för autonoma kommissionsrättsakter utsändes till kommissionens olika avdelningar i februari 2004 av generalsekretariatet och rättstjänsten.

¹⁷ KOM(2004) 708. Förslaget innehåller en mekanism som förbjuder medlemsstaterna att reglera det som avreglerats på EU-nivå.

¹⁸ Kodifieras innebär att bestämmelserna i en rättsakt och alla dess ändringar förs över till en ny bindande rättsakt som upphäver de rättsakter som den ersätter utan att innehållet i bestämmelserna ändras.

¹⁹ I november 2001 inledde kommissionen ett omfattande program för Kodifieras (KOM(2001) 645) av EU:s hela sekundärlagstiftning.

²⁰ Konsolidering innebär att bestämmelserna i en rättsakt och alla dess ändringar mekaniskt läggs samman utan något ingrepp. Konsolideringen av EU:s hela regelverk avslutades såsom planerat sommaren 2003 och resultatet finns att tillgå fritt på EUR-Lex.

c. Omarbetning²¹

Omarbetning är en verkningsfull förenklingsmetod, eftersom den innebär att de aktuella rättsakterna samtidigt både ändras och kodifieras.

Med stöd av det interinstitutionella avtalet²² avser kommissionen att tillämpa denna metod i tillämpliga fall när man lägger fram förslag till ändringar i gällande rättsakter. Sammanslagning av rättsakter kommer att prioriteras för att maximera synergieffekterna, minimera överlappningar och oväsentligheter samt öka tydlighet och enhetlighet. Med tanke på att omarbetning är ett kraftfullt, men komplext instrument bör det tillgripas i sådana fall där det handlar om omfattande ändringar och då det verkligen bidrar till tydlighet, effektivitet och förenkling.

Avfall regleras genom 18 direktiv och 6 förordningar, och inte mindre än 22 rättsakter reglerar märkningen av livsmedel. En omarbetning av dessa rättsakter kommer att ge de ekonomiska aktörerna ett tydligare och effektivare regelverk.

d. Ändrade metoder

Det är också rimligt att ifrågasätta effekterna hos bestämmelser som har gällt i årtionden då man vill skapa ett bättre regelverk. Ändringar inom ett givet politikområde måste åtföljas och stödjas av politisk konsensus.

Samreglering och väsentliga krav

Samreglering kan i vissa fall vara ett kostnadseffektivare och lämpligare sätt att uppnå vissa politiska mål än de klassiska lagstiftningsinstrumenten. Standardisering som utförs av oberoende organ är ett allmänt erkänt instrument för samreglering. Kommissionen stöder det aktivt som ett alternativ eller komplement till lagstiftning²³.

Tidigare erfarenheter har ibland lett till blandade resultat, men genom det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning har man nu fått en stabil ram för alternativa lagstiftningsmetoder som bör stärka deras trovärdighet och i slutändan göra dem lättare att tillämpa.

För många industri- och konsumentprodukter är EG-märkningen ett bevis på att en produkt har blivit godkänd och kan saluföras i gemenskapen. Motsvarande gemenskapsmetod för teknisk harmonisering begränsar innehållet i gemenskapslagstiftningen till de väsentliga kraven, genom att det hänvisar till harmoniserade europeiska standarder i fråga om alla de detaljerade tekniska specifikationerna, vilket skapar förutsättningar för enkla förfaranden för bedömning av överensstämmelse. Under de senaste tjugo åren har detta förfarande lett till dels en ansevärd minskning av de tillfällen då offentliga myndigheter (i medlemsstaterna och EU)

²¹ Omarbetning är den process där en ny rättsligt bindande rättsakt upphäver de rättsakter som den ersätter och genom vilken både ändringarna i lagstiftningens innehåll och Kodifierasen av återstoden som avses förbli oförändrat läggs samman.

²² Interinstitutionella avtalet av den 28 november 2001 om en mer strukturerad användning av omarbetningstekniken för rättsakter (EGT C 77, 28.3.2002, s. 1).

²³ Kommissionens meddelande om den europeiska standardiseringens roll i EU:s politik och lagstiftning /KOM(2004) 674 slutlig/ och förslag till Europaparlamentets och rådets beslut om finansiering av europeisk standardisering /KOM(2005) 377 slutlig/.

har behövt ingripa innan en produkt saluförs, dels en större tillit till att marknadskrafterna garanterar att endast säkra produkter saluförs.

Kommissionen håller för närvarande på att revidera denna metod. Om dess betydelse stärks bör det leda till att den börjar användas i så många sektorer som möjligt, även på andra områden än teknisk harmonisering av industriprodukter, t.ex. inom tjänstesektorn. Det som uppnåtts inom säkerhetskänsliga områden, t.ex. medicintekniska produkter och maskiner, skulle säkert också kunna utsträckas – och ytterligare utvecklas – till att gälla exempelvis kosmetiska produkter, buller från maskiner samt hälsa och säkerhet i arbetet.

Inom andra sektorer skulle EU-lagstiftningen kunna innehålla mindre detaljerade bestämmelser, som lagts fast i grundtexter, och sålunda vara flexibla, om EU med stöd av ramlagstiftningen fick behörighet att anta genomförandeåtgärder genom snabbare förfaranden. I april 2004 ändrade kommissionen ett förslag om ändring av de regler som avser kommissionens genomförandebefogenheter²⁴

Kommissionen kommer att främja en enklare lagstiftningsmetod och öka sitt stöd för sådan standardisering som har visat sig hålla måttet i samband med den fria rörligheten för varor. Exempelvis kan man genom att utarbeta de europeiska standarderna för tekniska specifikationer för virke upphäva det gällande direktivet. Ett annat exempel är standarderna för god laboratoriepraxis, genom vilka kosmetikadirektiven har kunnat genomföras utan ytterligare lagstiftning

Från direktiv till förordningar

Såsom kommissionen klargjorde i meddelandet om bättre lagstiftning för tillväxt och sysselsättning, måste valet av lämplig metod baseras på en noggrann analys. Att ersätta direktiv med förordningar kan i vissa fall bidra till en förenkling, eftersom förordningarna kan tillämpas omedelbart, garanterar att alla aktörer omfattas av samma regler på samma gång och fokuserar själva tillämpningen av bestämmelserna. Detta framhölls av många i samrådsförfarandet, där man underströk att det skulle förhindra olika tillämpning i olika medlemsstater.

I enlighet med fördraget och med beaktande av protokollet till fördraget om subsidiaritet och proportionalitet avser kommissionen att mer systematiskt utnyttja möjligheten att ersätta direktiv med förordningar

e. Ökad användning av informationsteknik

Informationsteknikens enorma potential kan utnyttjas bättre. Säker integrerad e-förvaltning kan betydligt minska de administrativa bördorna genom att påskynda förfarandena, minska pappersflödet, skapa en enhetligare tillämpning av lagstiftningen och minska risken för misstag.

Förenklingen kommer att särskilt behandlas i kommissionens handlingsplan för e-förvaltning, som läggs fram 2006, enligt i2010-initiativet²⁵, där fokus är inriktat på direkta erfarenheter och god praxis som uppvisar påtagliga vinster i fråga om effektivitet och nöjda användare

²⁴ KOM(2004) 324 varigenom KOM(2002) 719 ändras.

²⁵ ”i2010 – Det europeiska informationssamhället för tillväxt och sysselsättning”, KOM(2005) 229.

Kommissionen kommer att säkerställa att EU:s juridiska och operativa ramar stöder förenklade och pappersfria förfaranden.

Om så är nödvändigt kommer kommissionen att föreslå ändringar i lagstiftningen för att med ändrade förfaranden tillåta användning av moderna redskap och modern teknik. Förberedelserna har hunnit långt då det gäller modernisering av tullkoden och det finns redan förslag inom skattesektorn. Företagens skyldigheter att lämna statistiska uppgifter kan också förenklas genom en mer omfattande IT-användning.

Kommissionen kommer att ge större kraft åt sina initiativ då det gäller e-förvaltning genom att 2006 börja lägga fram en handlingsplan för e-förvaltning. Om nödvändigt kommer gemenskapens regelverk att ändras så att det blir möjligt att maximalt utnyttja den moderna informationsteknikens potential.

4. STÖD FRÅN INSTITUTIONERNA OCH MEDLEMSSTATERNA

Kommissionen kan bara uppnå det gemensamma målet – att främja en bättre lagstiftning för företag och medborgare så att EU:s konkurrenskraft ökas – om alla institutioner helhjärtat stöder strategin och tar fullt ansvar för sin del av arbetet. För den skull behövs det inte bara en gemensam metod, utan också ett gemensamt tänkesätt.

- Kommissionen kommer att utnyttja sin initiativrätt för att utarbeta förslag till förenkling. I enlighet med förfarandena för bättre lagstiftning kommer detta att innebära omfattande utvärderingar och samråd med berörda parter och noggranna bedömningar av olika alternativ för att få fram de föreslagna åtgärdernas mervärde i fråga om tillväxt och sysselsättning. För att garantera att de prioriterade förenklingarna genomförs på lämpligt sätt på alla områden, kommer kommissionen att vidta lämpliga interna åtgärder för att övervaka utvecklingen och rapportera till kommissionskollegiet.
- Eftersom det är medlagstiftarens roll att anta de förslag till förenkling som läggs fram av kommissionen, är det väsentligt att 2003 års interinstitutionella avtal om bättre lagstiftning genomförs i sin helhet och att alla sätt att främja en förenklad EU-lagstiftning inom denna ram utnyttjas. Kommissionen påminner därför om Europaparlamentets och rådets åtagande att förbättra arbetsmetoderna för förenkling²⁶. De tre institutionerna har också erkänt behovet av att fastställa en gemensam metod för konsekvensanalyser, och kommissionen hoppas att ett avtal skall slutas före årets slut.
- Dessutom kan EU:s bolagsrätt bara förbättras om initiativen på EU-nivå motsvaras av lika ambitiösa program i medlemsstaterna. I motsats till den allmänna uppfattningen består bolagsrätten till största delen av nationella bestämmelser, tekniska föreskrifter, märkningsskyldigheter, tillståndsförfaranden och andra administrativa krav. Kommissionen kommer att fortsätta att skapa en bättre lagstiftning med hjälp av den öppna samordningsmetod som införts för att övervaka utvecklingen av Lissabonmålen. Kommissionen kommer också att främja en förenklad lagstiftning i samband med att man undersöker om nationella bestämmelser står i överensstämmelse med EU-lagstiftningen.

²⁶ 15 förslag enligt 2003 års förenklingsprogram ligger fortfarande hos lagstiftaren för avgörande.

5. SLUTSATSER

Med utgångspunkt i ett arbetsprogram som bygger på material från medlemsstaterna och de berörda parterna kommer kommissionen att göra följande prioriteringar:

- En allsidig analys av utvalda sektorer vad gäller lagstiftningens effekter, inkl. de ekonomiska, miljömässiga och sociala aspekterna.
- En förenklingsmetod som bygger på upphävande, Kodifieras och omarbetning samt ändring av genomförandemetoderna.
- En lagstiftningsmetod som ger företräde åt väsentliga krav framför tekniska specifikationer, ökad användning av samreglering samt främjande och ökad användning av informationsteknik.
- En ökad användning, när så är lämpligt och baserat på en bedömning från fall till fall, av förordningar i stället för direktiv och översynsklausuler

För att garantera att de prioriterade förenklingsprogrammen genomförs i tid tänker kommissionen effektivisera sina interna arbetsmetoder för att säkerställa en omfattande kontroll och uppföljning av förenklingsprocessen, på både administrativ och politisk nivå. Dessutom kommer kommissionen att även i fortsättningen regelbundet samråda med berörda parter om hur förenklingsprogrammet bör utvecklas ytterligare under kommande år.

Med tanke på vikten av att alla institutionerna engagerar sig i förenklingsprogrammet, uppmanar kommissionen Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén att lämna synpunkter på detta meddelande.

Resultat från samrådsförfarandet

Medlemsstaterna och de större näringslivsorganisationerna lämnade detaljerade synpunkter, som i typfallet bestod av en beskrivning av de problem som de stöter på och förslag till hur dessa skall lösas. Det politikområde som oftast nämndes var miljöskydd följt av jordbruk och livsmedelssäkerhet, bolagsrätt, transporter och konsumentpolitik.

Vid en preliminär analys av det pågående Internet-samrådet visar det sig att en stor del av synpunkterna gäller byråkrati på nationell och lokal nivå, snarare än i EU-lagstiftningen. De vanligast förekommande problemen gäller bestämmelser på skatte- och sysselsättningsområdet, där den nationella lagstiftningen dominerar.

De förenklingsbehov som framkom i samrådet med medlemsstaterna och de berörda parterna kan indelas i fem större grupper:

- **Förtydliga lagstiftningen och förbättra dess begriplighet:** många problem gäller otydliga eller ofullständiga begrepp, definitioner och bestämmelser. Tvetydigheter skapar osäkerhet angående rättsläget och diskrepanser när EU-direktiven införlivas med nationell lagstiftning. Detta i sin tur leder till snedvriden konkurrens och en uppsplittring av den inre marknaden. I vissa bidrag betonades det här att om fler förordningar antogs i stället för direktiv, skulle det minska antalet fel och olika tolkningar som uppstår i samband med införlivandet. Många framhöll också att det är viktigt att fortsätta konsolidera och kodifiera EU-lagstiftningen för att göra den lättillgängligare och begripligare.
- **Uppdatera och modernisera regelverket:** de berörda parterna framhöll ett antal rättsakter som innehåller definitioner eller förfaranden som inte längre stämmer med den tekniska, ekonomiska och sektoriella verkligheten liksom förfaranden som förefaller onödigt betungande eller långsamma. De gav också exempel på rättsakter som till stor del förlorat sitt innehåll på grund av ändringar i andra delar av regelverket, i fördraget eller i de internationella bestämmelserna. Slutligen ansågs vissa rättsakter ha missat målen och förslag hade därför lagts fram för att finna nya tillvägagångssätt.
- **Minska de administrativa kostnaderna²⁷:** i många bidrag påpekades stela, onödigt komplexa och överdrivna byråkratiska förfaranden, vilka hämmar framför allt de små och medelstora företagen på grund av det begränsade antalet anställda i dessa företag. Många synpunkter från både företag och offentliga förvaltningar gällde till exempel inlämningsfrekvensen för rapporter och statistiska uppgifter samt uppgifternas detaljnivå. Vidare påpekades det att denna rapportering ofta innebär dubbelarbete.
- **Öka överensstämmelsen mellan rättsakterna:** flera synpunkter gällde överlappningar, otillräcklig samordning eller påstådd brist på överensstämmelse mellan olika rättsakter. Vissa berörda parter lämnade konkreta exempel på fall där det enligt deras uppfattning inte

²⁷

Administrativa kostnader definieras som kostnader som företag, den frivilliga sektorn, myndigheter och medborgare påtar sig för att uppfylla juridiska skyldigheter att tillhandahålla uppgifter om arbete och produktion, antingen till myndigheter eller privata organ. Uppgifter skall uppfattas i vid bemärkelse, dvs. inkl. kostnader för märkning, rapportering, övervakning och bedömning som behövs för att kunna lämna uppgifterna och för registreringen.

fanns någon överensstämmelse mellan olika rättsakter inom samma politiska sektor eller mellan olika sektorer.

- **Förbättra proportionaliteten i regelverket:** flera svarande menade att vissa bestämmelser är onödigt påbjudande, oproportionerliga och alltför kostsamma i förhållande till det avsedda målet. Detta är nog det allra största problemet och på samma gång det svåraste att lösa, eftersom det berör innehållet i de rättsakter som är resultatet av en lagstiftningsprocess, under vilken olika intressen vägdes mot varandra av lagstiftaren. Sådana bedömningar kan bara göras från fall till fall och med beaktande av alla legitima intressen inom den privata och den offentliga sektorn.

Det rullande förenklingsprogrammet

Detta rullande program innehåller sektoriell och övergripande lagstiftning i vilken det har konstaterats att en förenkling sannolikt skulle leda till en förbättrad konkurrenskraft hos näringslivet. Programmet utarbetades efter samråd med både medlemsstaterna och de berörda parterna.

Förteckningen innehåller sektoriella prioriteringar (avfallshantering, fordon och byggverksamhet) som kommissionen gjort i sitt meddelande om bättre lagstiftning men också resultaten från det stora samrådet med medlemsstaterna och de berörda parterna.

De sektorer som ingår är jordbruk och livsmedel, tillverkning såsom kosmetiska produkter, läkemedelsprodukter, tryckbärande utrustning och tjänster. Dessutom omfattar programmet områden som sträcker sig över flera sektorer såsom bolagsrätt, immateriella rättigheter, skatter, tullar och statistik..

() = åtgärd som av rådet uppförts i dess prioriteringslista antagen den 25 november 2004*

Industrisektor	Politikområde	Instrument	Åtgärd
2005			
Alla sektorer	Företagsstatistik	Rådets förordning (EG, Euratom) nr 58/97 av den 20 december 1996 om statistisk rörande företagsstrukturer *	Omarbetas.
	Fri rörlighet för arbetstagare	Rådets förordning (EEG) nr 574/72 av den 21 mars 1972 om tillämpningen av förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda eller deras familjer flyttar inom gemenskapen	Revideras: en ny genomförandeförordning som ersätter förordning (EEG) nr 574/72 kommer att underlätta förfarandena för EU-medborgarna och medlemsstaternas myndigheter.

	Hälsa och säkerhet	Rådets direktiv 89/391/EEG av den 12 juni 1989 om åtgärder för att främja förbättringar av arbetstagarnas säkerhet och hälsa i arbetet och 19 andra direktiv inom samma område revideras ifråga om medlemsstaternas rapporteringsskyldigheter	Regleringsmetoden revideras genom att rapporteringsintervallen harmoniseras och genom att flera rapporter eventuellt ersätts med en enda heltäckande rapport (Samråd med arbetsmarknadens parter pågår).
Jordbruk och livsmedelsindustri	Ekologiskt jordbruk	Rådets förordning (EEG) nr 2092/91 av den 24 juni 1991 om ekologisk produktion av jordbruksprodukter och uppgifter därom på jordbruksprodukter och livsmedel	Omarbetning för att kunna definiera grundprinciperna för ekologiskt jordbruk, minimera antalet uppgifter som krävs på EU-nivå, garantera att marknaden fungerar ordentligt och upprätta ett permanent importsystem.
	Växtskydd och kontroll	Rådets direktiv 66/401/EEG av den 14 juni 1966 om saluföring av utsäde av foderväxter Rådets direktiv 66/402/EEG av den 14 juni 1966 om saluföring av utsäde av stråsäd Rådets direktiv 2002/54/EG av den 13 juni 2002 om saluföring av betutsäde Rådets direktiv 2002/55/EG av den 13 juni 2002 om saluföring av utsäde av köksväxter Rådets direktiv 2002/57/EG av den 13 juni 2002 om saluföring av utsäde av olje- och spanadsväxter	Omarbetning i syfte att kunna förenkla reglerna för tillfälliga godkännanden för försäljning av utsäde som inte uppfyller kraven på lägsta grobarhet. Snabbare åtgärder för att kunna kompensera tillfälliga brister i tillgången på utsäde: tydliga regler för medlemsstaterna att följa i stället för tillfälliga undantag som beviljas enligt kommittéförfarandet.

	Kvalitetspolitik	Rådets förordning (EEG) nr 2081/92 av den 14 juli 1992 om skydd för geografiska och ursprungsbeteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel	Revideras för att skapa ett effektivare registreringsförfarande genom förenklade förfaranden, bättre överensstämmelse och genom att varje aktörs roll klargörs.
		Rådets förordning (EEG) nr 2082/92 av den 14 juli 1992 om särartsskydd för jordbruksprodukter och livsmedel	Omarbetas för att förenkla förfarandena och förbättra registreringsprocessen.
	Strålskydd	Kommissionens förordning (EG) nr 1661/1999 av den 27 juli 1999 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 737/90 om villkoren för import av jordbruksprodukter med ursprung i tredje land efter olyckan vid kärnkraftverket i Tjernobyl	Omarbetas så att bilaga 3 stryks ur förordningen (Förteckning över tullkontor på vilka produkterna i bilaga i får deklarerars för fri omsättning inom europeiska gemenskapen).
	Socker	Rådets förordning (EG) nr 1260/2001 av den 19 juni 2001 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker	Den gemensamma organisationen av marknaden för socker revideras så att man kan respektera de internationella åtagandena och förbättra konkurrenskraften, starta en tillfällig fond för omstrukturering av sektorn och införa stödet till sockerbetsodlare i systemet för särskilt gårdsstöd.
Tillverkningsindustri	Läkemedelsindustri	Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 726/2004 av den 31 mars 2004 om inrättande av gemenskapsförfaranden för godkännande av och tillsyn över humanläkemedel och veterinärmedicinska läkemedel samt om inrättande av en europeisk läkemedelsmyndighet	Ny förordning för att stödja små och medelstora företag i det centraliserade förfarandet genom att det skapas en enda kontaktpunkt hos läkemedelsmyndigheten för dessa företag och det anges de omständigheter under vilka de små och medelstora företagens utgifter får reduceras eller skjutas upp.

Finansiella tjänster	Gränsöverskridande krediter	Europaparlamentets och rådets direktiv 97/5/EG av den 27 januari 1997 om gränsöverskridande betalningar	Omarbetas (ett nytt förslag till direktiv skall upphäva det gällande direktivet och tre rekommendationer).
Transporttjänster	Luftfart	Rådets förordning (EEG) nr 2299/89 av den 24 juli 1989 om en uppförandekod för datoriserade bokningssystem Rådets förordning (EEG) nr 3089/93 av den 29 oktober 1993 om ändring av förordning (EEG) nr 2299/89 om en uppförandekod för datoriserade bokningssystem Rådets förordning (EG) nr 323/1999 av den 8 februari 1999 om ändring av förordning (EEG) nr 2299/89 om en uppförandekod för datoriserade bokningssystem	Tre förordningar skall upphävas, eftersom den ursprungliga risken för att företag missbrukar en dominerande ställning inte längre föreligger. Att upphäva denna lagstiftning under nuvarande förhållanden med större konkurrens kommer att göra marknaden effektivare.
	Sjötransporter	Rådets direktiv 95/21/EG av den 19 juni 1995 om tillämpning av internationella normer för säkerhet på fartyg, förhindrande av förorening samt boende- och arbetsförhållanden ombord på fartyg som anlöper gemenskapens hamnar och framförs i medlemsstaternas territorialvatten (hamnstatskontroll)	Grunddirektivet och fem ändringsdirektiv omarbetas för att inrätta ett nytt IT-informationssystem och ändra rapporteringsbestämmelserna i enlighet med detta.

		Rådets direktiv 94/57/EG av den 22 november 1994 om gemensamma regler och standarder för organisationer som utför inspektioner och utövar tillsyn av fartyg och för sjöfartsadministrationernas verksamhet i förbindelse därmed	Grunddirektivet och tre ändringsdirektiv omarbetas för att skapa större tydlighet och göra tillämpningen effektivare.
--	--	---	---

2006			
Alla sektorer	Bolagsrätt	Rådets första direktiv 68/151/EEG av den 9 mars 1968 om samordning av de skyddsåtgärder som krävs i medlemsstaterna av de i artikel 58 andra stycket i fördraget avsedda bolagen i bolagsmännens och tredje mans intressen, i syfte att göra skyddsåtgärderna likvärdiga inom gemenskapen Rådets tredje direktiv 78/855/EEG av den 9 oktober 1978 grundat på artikel 54.3 g i fördraget om fusioner av aktiebolag Rådets sjätte direktiv 82/891/EEG av den 17 december 1982 grundat på artikel 54.3 g i fördraget om delning av aktiebolag Directive 2005/.../EC of the European Parliament and the Council on cross-border mergers of limited liability companies [Tenth CLD – awaiting formal adoption] (ej översatt till	* Kodifieras eller omarbetas (beroende på resultatet av den pågående revideringen som omfattar ett samråd med berörda parter).

		svenska) Rådets elfte direktiv 89/666/EEG av den 21 december 1989 om krav på offentlighet i filialer som har öppnats i en medlemsstat av vissa typer av bolag som lyder under lagstiftningen i en annan stat Rådets tolfte direktiv 89/667/EEG av den 21 december 1989 på bolagsrättens område om enmansbolag med begränsat ansvar Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/58/EG av den 15 juli 2003 om ändring av rådets direktiv 68/151/EEG när det gäller krav på offentlighet i vissa typer av bolag	
	Upphovsrätt	Rådets direktiv 91/250/EEG av den 14 maj 1991 om rättsligt skydd för datorprogram Rådets direktiv 92/100/EEG av den 19 november 1992 om uthyrnings- och utlåningsrättigheter och vissa upphovsrätten närstående rättigheter inom det immaterialrättsliga området Rådets direktiv 93/83/EEG av den 27 september 1993 om samordning av vissa bestämmelser om upphovsrätt och närstående rättigheter avseende satellitsändningar och vidareändring via kabel Rådets direktiv 93/98/EEG av den 29 oktober 1993 om harmonisering av skyddstiden för	Omarbetas för att göra lagstiftningen enhetligare och effektivare samt anpassa den till de nya digitala utmaningarna.

		upphovsrätt och vissa närstående rättigheter Europaparlamentets och rådets direktiv 96/9/EG av den 11 mars 1996 om rättsligt skydd för databaser Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/29/EG av den 22 maj 2001 om harmonisering av vissa aspekter av upphovsrätt och närstående rättigheter i informationssamhället	
	Tullkod	Rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen Rådets förordning (EEG) nr 918/83 av den 28 mars 1983 om upprättandet av ett gemenskapssystem för tullbefrielse Rådets förordning (EG) nr 82/2001 av den 5 december 2000 om definition av begreppet "ursprungsprodukter" och om metoder för administrativt samarbete i handeln mellan gemenskapens tullområde och Ceuta och Melilla Rådets förordning (EEG) nr 3925/91 av den 19 december 1991 om avskaffande av de kontroller och formaliteter som gäller för handbagage och incheckat bagage som tillhör personer som reser med flyg inom gemenskapen, samt för bagage	Tullkoden omarbetas och uppdateras genom en ny förordning. I samband med det <i>elektroniska tullinitiativet</i> kommer den uppdaterade tullkoden att bilda den rättsliga grunden för ett elektroniskt datautbyte mellan tulloperatörerna (handelsmän, medlemsstaternas tullförvaltningar, gränskontor för t.ex. polis och veterinärmyndigheter). Den internationella handeln kommer att underlättas genom effektiviserade och förenklade tullförfaranden och regler, automatiserade och sammankopplade tullsystem och det nära samarbetet mellan alla myndigheter och byråer som är involverade i varurörelserna över gemenskapens gränser.

		som tillhör personer som reser med fartyg inom gemenskapen Rådets förordning (EG) nr 1207/2001 av den 11 juni 2001 om förfaranden för att i enlighet med bestämmelserna om förmånshandel mellan Europeiska gemenskapen och vissa länder underlätta utfärdande av varucertifikat EUR.1, upprättande av fakturadeklarationer och EUR.2-formulär och utfärdande av vissa tillstånd för ekonomiska aktörer att fungera som godkända exportörer och om upphävande av förordning (EEG) nr 3351/83	
	Tullregler	Ursprungsreglerna baserade på gemenskapens tullkod	Omarbetas för att förenkla systemet med ursprungsreglerna.
	Miljö(avfall)	Rådets direktiv 75/442/EEG av den 15 juli 1975 * om avfall Rådets direktiv 91/156/EEG av den 18 mars 1991 om ändring i direktiv 75/442/EEG om avfall Rådets direktiv 91/689/EEG av den 12 december 1991 om farligt avfall	Revideras som ett led i en <i>temainriktad strategi för förebyggande och återvinning av avfall.</i>
		Rådets direktiv 75/439/EEG av den 16 juni 1975 * om omhändertagande av spilloljor	Upphävs som ett led i en <i>temainriktad strategi för förebyggande och återvinning av avfall.</i>
	Hälsa och säkerhet	Rådets direktiv 89/655/EEG av den 30 november 1989 om minimikrav för säkerhet och hälsa vid arbetstagares användning av arbetsutrustning i arbetet (andra särdirektivet enligt artikel 16.1 i	Kodifieras.

		direktiv 89/391/EEG) Rådets direktiv nr 95/63/EG av den 5 december 1995 om ändring av direktiv 89/655/EEG om minimikrav för säkerhet och hälsa vid arbetstagares användning av arbetsutrustning i arbetet (andra särskilda direktivet i enlighet med artikel 16.1 i direktiv 89/391/EEG) Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/45/EG av den 27 juni 2001 om ändring av rådets direktiv 89/655/EEG om minimikrav för säkerhet och hälsa vid arbetstagares användning av arbetsutrustning i arbetet (andra särdirektivet enligt artikel 16.1 i direktiv 89/391/EEG)	
		Rådets direktiv 83/477/EEG av den 19 september 1983 om skydd för arbetstagare mot risker vid exponering för asbest i arbetet (andra särdirektivet enligt artikel 8 i direktiv 80/1107/EEG) Rådets direktiv 91/382/EEG av den 25 juni 1991 om ändring av direktiv 83/477/EEG om skydd för arbetstagare mot risker vid exponering för asbest i arbetet (andra särdirektivet enligt artikel 8 i direktiv 80/1107/EEG) Rådets direktiv 98/24/EG av den 7 april 1998 om	Kodifieras.

		skydd av arbetstagares hälsa och säkerhet mot risker som har samband med kemiska agenser i arbetet (fjortonde särdirektivet enligt artikel 16.1 i direktiv 89/391/EEG) Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/18/EG av den 27 mars 2003 om ändring av rådets direktiv 83/477/EEG om skydd för arbetstagare mot risker vid exponering för asbest i arbetet	
	Industriellt rättsskydd	Rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken och senare ändringar: förordning 3288/94, förordning 1653/2003, förordning 807/2003, förordning 1992/2003 och förordning 422/2004	Kodifieras.
	Insolvens	Rådets direktiv 80/987/EEG av den 20 oktober 1980 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om skydd för arbetstagarna vid arbetsgivarens insolvens Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/74/EG av den 23 september 2002 om ändring av rådets direktiv 80/987/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om skydd för arbetstagarna vid arbetsgivarens insolvens	Kodifieras.
	Offentlig upphandling	Rådets direktiv 71/304/EEG av den 26 juli 1971 om att upphäva begränsningar av friheten att tillhandahålla tjänster inom sektorn offentliga	Upphävs (i avvaktan på resultatet av den pågående revideringen).

		bygg- och anläggningsarbeten och vid tilldelningen av offentliga bygg- och anläggningskontrakt till entreprenörer verksamma genom agenturer eller filialer	
		Kommissionens direktiv 2001/78/EG av den 13 september 2001 om ändring av bilaga IV till rådets direktiv 93/36/EEG, bilagorna IV, V och VI till rådets direktiv 93/37/EEG, bilagorna III och IV till rådets direktiv 92/50/EEG, i dess ändrade lydelse enligt direktiv 97/52/EG, samt bilagorna XII-XV, XVII och XVIII till rådets direktiv 93/38/EEG, i dess ändrade lydelse enligt direktiv 98/4/EG (direktiv om användning av standardformulär vid offentliggörande av meddelanden om offentlig upphandling) (Text av betydelse för EES)	Omarbetas och ersätts med en förordning.
		Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2195/2002 av den 5 november 2002 om en gemensam terminologi vid offentlig upphandling (CPV)	CPV uppdateras och moderniseras så att det omvandlas till ett redskap för helt elektroniska upphandlingsförfaranden.
		Rådets direktiv 89/665/EEG av den 21 december 1989 om samordning av lagar och andra författningar för prövning av offentlig upphandling av varor och bygg- och anläggningsarbeten Rådets direktiv 92/13/EEG av den 25 februari 1992 om samordning av lagar och andra	Revidering pågår, kommer sannolikt att leda till förenklingar.

		författningar om gemenskapsregler om upphandlingsförfaranden tillämpade av företag och verk inom vatten-, energi-, transport- och telekommunikationssektorerna	
	Reglerade yrken	Rådets direktiv 74/556/EEG av den 4 juni 1974 med detaljbestämmelser om övergångsåtgärder för olika former av verksamhet inom handel med och distribution av giftiga ämnen och verksamhet som medför yrkesmässig användning av dessa produkter inklusive verksamhet som agent Rådets direktiv 74/557/EEG av den 4 juni 1974 om att uppnå etableringsfrihet och frihet att tillhandahålla tjänster som egenföretagare och agent inom handel med och distribution av giftiga ämnen	Upphävs (i avvaktan på resultatet av den pågående revideringen).
	Statligt stöd	Kommissionens förordning (EG) nr 68/2001 av den 12 januari 2001 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på stöd till utbildning Kommissionens förordning (EG) nr 363/2004 av den 25 februari 2004 om ändring av förordning (EG) nr 68/2001 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på stöd till utbildning Kommissionens förordning (EG) nr 70/2001 av den 12 januari 2001 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på statligt	Kommissionens förordning om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på regionalstöd, små och medelstora företag, FoU, miljöstöd, sysselsättning, utbildning. Fyra gällande rättsakter (i sin ändrade form) omarbetas och konsolideras till ett allmänt gruppundantagsinstrument och två nya element (regionalstöd och miljöstöd) införs. Sålunda finns det inget behov av ytterligare två nya rättsakter. Gruppundantaget utgörs av en

		stöd till små och medelstora företag Kommissionens förordning (EG) nr 364/2004 av den 25 februari 2004 om ändring av förordning (EG) nr 70/2001 för att utvidga tillämpningsområdet till att omfatta stöd till forskning och utveckling Kommissionens förordning (EG) nr 2204/2002 av den 12 december 2002 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på statligt sysselsättningsstöd Rättelse till kommissionens förordning (EG) nr 2204/2002 av den 12 december 2002 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på statligt sysselsättningsstöd (EGT L 337 av den 13.12.2002)	kommissionsförordning och är en åtgärd varigenom vissa slags stöd enligt artikel 87.3 undantas från tidigare meddelande i artikel 87.1.
	Skatter	Rådets direktiv 69/335/EEG av den 17 juli 1969 om indirekta skatter på kapitalanskaffning	Omarbetas för att förenkla och uppdatera den gällande lagstiftningen på området indirekta skatter på kapitalanskaffning och för att reglera en utfasning av kapitaltillskottsavgifter.
		Rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter - gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund	Revideras 1) vad gäller momsbestämmelserna för finansiella tjänster, däribland försäkringar: modernisering av gällande föråldrade bestämmelser som hämmar effektiviteten då det gäller finansiella tjänster inom EU (banker, finansiella grupper),

			2) vad gäller myndigheternas hantering av momsfrågor och undantagen för viss verksamhet i det allmänna intresset: genom revideringen eftersträvas ett mer harmoniserat och neutralt momssystem och lika villkor för offentliga och privata organ inom EU.
		Rådets direktiv 92/12/EEG av den 25 februari 1992 om allmänna regler för punktskattepliktiga varor och om innehav, flyttning och övervakning av sådana varor	Omarbetas i syfte att förenkla och modernisera bestämmelserna och datorisera förfarandena.
	Handelsstatistik	Rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan	Förenklas för att minska antalet undernummer genom att det görs en ny bedömning av behovet av statistiska uppgifter så att man lättar på de ekonomiska aktörernas skyldigheter att lämna statistiska uppgifter.
Jordbruk och livsmedelsindustri	Gemensamma organisationen av marknaden	Rådets förordning (EG) nr 1786/2003 av den 29 september 2003 om den gemensamma organisationen av marknaden för torkat foder Rådets förordning (EG) nr 1785/2003 av den 29 september 2003 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris Rådets förordning (EG) nr 1784/2003 av den 29 september 2003 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål	Inleda ett steg för steg-förfarande för att omarbeta de 21 gällande sektorsförordningarna om den gemensamma organisationen av marknaden och kodifiera dem till en enda rättsakt för den gemensamma organisationen av marknaden.

		Rådets förordning (EG) nr 2529/2001 av den 19 december 2001 om den gemensamma organisationen av marknaden för får- och getkött Rådets förordning (EG) nr 1260/2001 av den 19 juni 2001 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker Rådets förordning (EG) nr 1673/2000 av den 27 juli 2000 om den gemensamma organisationen av marknaderna för lin och hampa som odlas för fiberproduktion Rådets förordning (EG) nr 1493/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin Rådets förordning (EG) nr 1255/1999 av 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter Rådets förordning (EG) nr 1254/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött Rådets förordning (EG) nr 2201/96 av den 28 oktober 1996 om den gemensamma organisationen av marknaden för bearbetade produkter av frukt och grönsaker	
--	--	---	--

		Rådets förordning (EG) nr 2200/96 av den 28 oktober 1996 om den gemensamma organisationen av marknaden för frukt och grönsaker Rådets förordning (EEG) nr 404/93 av den 13 februari 1993 om den gemensamma organisationen av marknaden för bananer Rådets förordning (EEG) nr 2075/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för råttobak Rådets förordning (EEG) nr 2777/75 av den 29 oktober 1975 om den gemensamma organisationen av marknaden för fjäderfäkött Rådets förordning (EEG) nr 2771/75 av den 29 oktober 1975 om den gemensamma organisationen av marknaden för ägg Rådets förordning (EEG) nr 2759/75 av den 29 oktober 1975 om den gemensamma organisationen av marknaden för griskött Rådets förordning (EEG) nr 2358/71 av den 26 oktober 1971 om den gemensamma organisationen av marknaden för utsäde Rådets förordning (EEG) nr 1696/71 av den 26	
--	--	--	--

		juli 1971 om den gemensamma organisationen av marknaden för humle Rådets förordning (EEG) nr 827/68 av den 28 juni 1968 om den gemensamma organisationen av marknaden för vissa produkter som förtecknas i bilaga II till fördraget Rådets förordning (EEG) nr 234/68 av den 27 februari 1968 om den gemensamma organisationen av marknaden för levande träd och andra levande växter, lökar, rötter o.d., snittblommor och snittgrönt Rådets förordning (EG) nr 865/2004 av den 29 april 2004 om den gemensamma organisationen av marknaden för olivolja och bordsoliver och om ändring av förordning (EEG) nr 827/68	
	Handelsnormer för ägg	Rådets förordning (EEG) nr 1907/90 av den 26 juni 1990 om vissa handelsnormer för ägg	Omarbetas för att underlätta tillämpningen av handelsnormerna för konsumenter, producenter, handelsmän och offentliga förvaltningar.
	Energigrödor	Rådets förordning (EG) nr 1782/2003 av den 29 september 2003 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare och om ändring av förordningarna (EEG) nr 2019/93, (EG) nr 1452/2001, (EG) nr 1453/2001, (EG) nr 1454/2001, (EG) nr 1868/94, (EG) nr	Stödsystemet (artikel 90) revideras.

		1251/1999, (EG) nr 1254/1999, (EG) nr 1673/2000, (EEG) nr 2358/71 och (EG) nr 2529/2001	
	Livsmedel	Rådets direktiv 89/107/EEG av den 21 december 1988 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om livsmedelstillsatser som är godkända för användning i livsmedel Europaparlamentets och rådets direktiv 94/35/EG av den 30 juni 1994 om sötningsmedel för användning i livsmedel Europaparlamentets och rådets direktiv 94/36/EG av den 30 juni 1994 om färgämnen för användning i livsmedel Europaparlamentets och rådets direktiv 95/2/EG av den 20 februari 1995 om andra livsmedelstillsatser än färgämnen och sötningsmedel	Den gällande lagstiftningen om livsmedelstillsatser omarbetas till en enda rättsakt och bedömnings- och tillståndsförfarandena uppdateras (EFSA, kommittéförfarande). Ett direktiv ersätts med en enda förordning: Effektivare bedömnings- och godkännandeförfaranden kommer att påskynda beslutsprocessen och ge tillverkare och konsumenter möjlighet att dra nytta av nya tillsatser snabbare. Tillsatsgodkännandena finns för närvarande i tre separata direktiv (färgämnen, sötningsmedel och andra tillsatser) av vilka några har ändrats flera gånger. Genom att föra samman dessa godkännanden och bestämmelserna i det nuvarande direktivet till en förordning kommer tillsatslagstiftningen att förbli koncis och lättare för alla att använda. Bedömnings- och godkännandeförfarandet har utarbetats tillsammans med förfarandet för smakämnen i livsmedel.
		Rådets direktiv 88/388/EEG av den 22 juni 1988 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om aromer för användning i livsmedel och om ursprungsmaterial vid framställning av sådana	Omarbetas för att modernisera och anpassa den nuvarande lagstiftningen om aromer till den tekniska och vetenskapliga utvecklingen och inrätta tydliga bedömnings- och

		aromer Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2232/96 av den 28 oktober 1996 om gemenskapsregler för aromämnen som används eller är avsedda att användas i eller på livsmedel	godkännandeförfaranden (EFSA, kommittéförfarandet). Genom en ny lagstiftning kan EU:s företag på ett effektivare sätt utveckla nya aromer och nya tillämpningar. Av den kommer det att framgå i vilka fall som aromer måste bedömas och under vilka omständigheter som aromer kan kallas naturliga. Godkännandeförfarandet skall förtydligas. Ersätts med en förordning.
	Frukt och grönsaker (färska och bearbetade)	Rådets förordning (EG) nr 2201/96 av den 28 oktober 1996 om den gemensamma organisationen av marknaden för bearbetade produkter av frukt och grönsaker Rådets förordning (EG) nr 2202/96 av den 28 oktober 1996 om att inrätta ett system med stöd till producenter av vissa citrusfrukter	Revideras för att förbättra konkurrenskraften inom branschen för bearbetad frukt och grönsaker, förbättra instrumenten för marknadsförvaltningen, minska snedvridningen av marknaden och upphäva föråldrade rättsakter.
	Växtskyddsmedel	Rådets direktiv 91/414/EEG av den 15 juli 1991 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden	Direktivet omarbetas och ersätts med en förordning. Målen med revideringen är att ytterligare harmonisera godkännandeförfarandet för växtskyddsmedel, definiera EFSA:s uppgifter i samband med bedömningen av aktiva ämnen och revidera reglerna om dataskydd för att skapa balans mellan forskningens och de generiska företagens intressen. Genom effektivare bedömnings- och godkännandeförfaranden undviks dubbelarbete, beslutsprocessen påskyndas och en mera

			harmoniserad tillgång till växtskyddsmedel i EU garanteras. I den nya förordningen kommer det också att fastställas att om godkännanden återkallas eller övergångsperioder löper ut, kommer det inte att inverka på den normala användningstiden för växtskyddsmedlet. Direktivet har hittills ändrats mer än 50 gånger. Avsikten är att föra samman alla ändringarna till ett begränsat antal tillämpningsförfordningar och bilagor.
	Potatisstärkelse	Rådets förordning (EEG) nr 1868/94 av den 27 juli 1994 om upprättandet av ett kvotsystem avseende produktionen av potatisstärkelse	En ny förordning kommer att ersätta den gällande ordningen för potatisstärkelse. Den kommer att tillämpas från och med saluföringsåret 2007-2008.
	Regler för statligt stöd	Kommissionens förordning (EG) nr 1/2004 av den 23 december 2003 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på statligt stöd till små och medelstora företag som är verksamma inom produktion, bearbetning och saluföring av jordbruksprodukter Gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till jordbrukssektorn (EGT C 28, 01.2.2000) Gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till reklam för produkter som omfattas av bilaga I till EG-fördraget och vissa produkter som inte omfattas av bilaga I till fördraget (EGT C 252, 12.9.2001)	Omarbetas – de sju gällande rättsakterna om statligt stöd kommer att reduceras till tre: undantagsförordningen, en serie riktlinjer och förordningen om minimistöd.

		Gemenskapens riktlinjer för statligt stöd när det gäller TSE-test, döda djur och slaktavfall (EGT C 324, 24.12.2002). Kommissionens förordning (EG) nr 1860/2004 av den 6 oktober 2004 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på stöd av mindre betydelse inom jordbruks- och fiskerisektorn Meddelande från kommissionen om statliga stödåtgärder i form av kortfristiga krediter med subventionerad ränta inom jordbruket ("driftskrediter") (EGT C 44, 16.2.1996) Meddelande från kommissionen om ändring av gemenskapens ramar för statligt stöd till forskning och utveckling (EGT C 48, 13.2.1998)	
	Vin	Rådets förordning (EG) nr 1493/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin	Omarbetas för att förbättra sektorns konkurrenskraft och hållbarhet, bättre övervaka och förvalta vinmarknaden och förbättra balansen mellan tillgång och efterfrågan i fråga om både kvalitet och kvantitet.
	Strålskydd	Rådets förordning (Euratom) nr 3954/87 av den 22 december 1987 om gränsvärden för radioaktivitet i livsmedel och djurfoder efter en kärnenergiolycka eller annan radiologisk nödsituation, ändrad genom	Kodifieras.

		- rådets förordning (Euratom) nr 2218/89 av den 18 juli 1989 om ändring av förordning (Euratom) nr 3954/87 om gränsvärden för radioaktivitet i livsmedel och djurfoder efter en kärnenergiolycka eller annan radiologisk nödsituation - kommissionens förordning (Euratom) nr 770/90 av den 29 mars 1990 om gränsvärden för radioaktivitet i djurfoder efter en kärnenergiolycka eller annan radiologisk nödsituation - kommissionens förordning (Euratom) nr 944/89 av den 12 april 1989 om gränsvärden för radioaktivitet i mindre viktiga livsmedel efter en kärnenergiolycka eller annan radiologisk nödsituation	
		Rådets förordning (EEG) nr 737/90 av den 22 mars 1990 om villkoren för import av jordbruksprodukter med ursprung i tredje land efter olyckan vid kärnkraftverket i Tjernobyl Rådets förordning (EG) nr 616/2000 av den 20 mars 2000 om ändring av förordning (EEG) nr 737/90 om villkoren för import av jordbruksprodukter med ursprung i tredje land efter olyckan vid kärnkraftverket i Tjernobyl	Kodifieras.
Tillverkningsindustri	Läkemedelsindustri	Rådets förordning (EEG) nr 2377/90 av den 26 juni 1990 om inrättandet av ett	Omarbetas för att

		gemenskapsförfarande för att fastställa gränsvärden för högsta tillåtna restmängder av veterinärmedicinska läkemedel i livsmedel med animaliskt ursprung	– minska antalet förteckningar över ämnen, – öka transparensen i bedömningsförfarandet, – garantera överensstämmelsen med internationella handelsnormer. Det kommer att ge incitament till att säkerställa tillgång på veterinärmedicinska produkter för livsmedelsproducerande djur och garantera överensstämmelsen med den samtidiga revideringen av lagstiftningen om kontroll av restämnen i livsmedel av animaliskt ursprung.
	Virke	Rådets direktiv 68/89/EEG av den 23 januari 1968 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om sortering av rundvirke	Upphävs.
Finansiella tjänster	Försäkringar	Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/83/EG av den 5 november 2002 om livförsäkring Europaparlamentets och rådets direktiv nr 98/78/EG av den 27 oktober 1998 om extra tillsyn över försäkringsföretag som ingår i en försäkringsgrupp Rådets första direktiv 73/239/EEG av den 24 juli 1973 om samordning av lagar och andra författningar angående rätten att etablera och	I samband med Solvens II-projektet omarbetas de relevanta försäkringsdirektiven till en enda rättsakt.

		driva verksamhet med annan direkt försäkring än livförsäkring Rådets direktiv 76/580/EEG av den 29 juni 1976 om ändring av direktiv 73/239/EEG om samordning av lagar och andra författningar angående rätten att etablera och driva verksamhet med annan direkt försäkring än livförsäkring Rådets direktiv 84/641/EEG av den 10 december 1984 om ändring, speciellt med avseende på reserisker, i första direktivet (73/239/EEG) om samordning av lagar och andra författningar om rätten att etablera och driva verksamhet med annan direkt försäkring än livförsäkring Rådets direktiv 87/343/EEG av den 22 juni 1987 om ändring, såvitt avser kreditförsäkring och borgensförsäkring, av första direktivet 73/239/EEG om samordning av lagar och andra författningar angående rätten att etablera och driva verksamhet med annan direkt försäkring än livförsäkring Rådets direktiv 87/344/EEG av den 22 juni 1987 om samordning av lagar och andra författningar angående rättsskyddsförsäkring Rådets andra direktiv 88/357/EEG av den 22 juni 1988 om samordning av lagar och andra	
--	--	---	--

		författningar som avser annan direkt försäkring än livförsäkring, och med bestämmelser avsedda att göra det lättare att effektivt utöva friheten att tillhandahålla tjänster samt om ändring av direktiv 73/239/EEG Rådets direktiv 90/618/EEG av den 8 november 1990 om ändring, särskilt såvitt avser ansvarsförsäkring för motorfordon, av direktiv 73/239/EEG och direktiv 88/357/EEG, vilka avser samordning av lagar och andra författningar angående annan direkt försäkring än livförsäkring Rådets direktiv 92/49/EEG av den 18 juni 1992 om samordning av lagar och andra författningar som avser annan direkt försäkring än livförsäkring samt om ändring av direktiv 73/239/EEG och 88/357/EEG (tredje direktivet om annan direkt försäkring än livförsäkring) Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/12/EG av den 5 mars 2002 om ändring av rådets direktiv 79/267/EEG när det gäller solvensmarginalkraven för livförsäkringsföretag Rådets direktiv 73/240/EEG av den 24 juli 1973 om avskaffande av inskränkningar i etableringsfriheten för verksamhet med annan direkt försäkring än livförsäkring Rådets direktiv 78/473/EEG av den 30 maj 1978	
--	--	---	--

		om samordning av lagar och andra författningar som avser koassuransverksamhet inom gemenskapen	
	Motorförsäkringar	Rådets direktiv 72/166/EEG av den 24 april 1972 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om ansvarsförsäkring för motorfordon och kontroll av att försäkringsplikten fullgörs beträffande sådan ansvarighet, ändrat genom – rådets direktiv 72/430/EEG av den 19 december 1972 om ändring av rådets direktiv 72/166/EEG av den 24 april 1972 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar rörande ansvarsförsäkring för motorfordon och kontroll av att försäkringsplikten fullgörs beträffande sådan ansvarighet – rådets andra direktiv 84/5/EEG av den 30 december 1983 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om ansvarsförsäkring för motorfordon – rådets tredje direktiv 90/232/EEG av den 14 maj 1990 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om ansvarsförsäkring för motorfordon	Omarbetas till ett enda direktiv (ersätter sex direktiv).

		– Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/26/EG av den 16 maj 2000 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar om ansvarsförsäkring för motorfordon samt om ändring av rådets direktiv 73/239/EEG och 88/357/EEG (fjärde direktivet om motorfordonsförsäkring) Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/14/EG av den 11 maj 2005 om ändring av rådets direktiv 72/166/EEG, 84/5/EEG, 88/357/EEG och 90/232/EEG samt Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/26/EG om ansvarsförsäkring för motorfordon	
	Värdepapper	Europaparlamentets och rådets direktiv 98/26/EG av den 19 maj 1998 om slutgiltig avveckling i för överföring av betalningar och värdepapper A. Viktiga rättsakter om fondföretag/investeringsfonder som skall kodifieras: Rådets direktiv 85/611/EEG av den 20 december 1985 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag)	En utvärdering av direktivet pågår. Utvärderingsrapporten kommer att antas av kommissionen i slutet av 2005/början av 2006. Lagstiftningen om fondföretag kodifieras till ett direktiv som omfattar – fyra viktiga rättsakter i EU-lagstiftningen som särskilt ägnas fondföretag/investeringsfonder, – tre andra viktiga rättsakter inom den produktövergripande lagstiftningen/tjänstelagstiftningen som också kommer att införas i den kodifierade

		Rådets direktiv 88/220/EEG av den 22 mars 1988 om ändring, såvitt gäller placeringsinriktningen för vissa fondföretag, av direktiv 85/611/EEG om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/107/EG av den 21 januari 2002 om ändring av rådets direktiv 85/611/EEG om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) i syfte att införa regler för förvaltningsbolag och förenklade prospekt Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/108/EG av den 21 januari 2002 om ändring av rådets direktiv 85/611/EEG om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag), vad gäller fondföretags investeringar B. Ändringar som införts genom annan produktövergripande lagstiftning / tjänstelagstiftning som också kommer att införas i den kodifierade versionen Europaparlamentets och rådets direktiv 95/26/EG av den 29 juni 1995 om ändring av direktiv 77/780/EEG och 89/646/EEG om kreditinstitut,	versionen.
--	--	---	------------

		direktiv 73/239/EEG och 92/49/EEG om andra direkta försäkringar än livförsäkringar, direktiv 79/267/EEG och 92/96/EEG om direkta livförsäkringar, direktiv 93/22/EEG om tjänster inom värdepappersområdet och direktiv 85/611/EEG om företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) i syfte att stärka tillsynen på dessa områden Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG av den 21 april 2004 om marknader för finansiella instrument och om ändring av rådets direktiv 85/611/EEG och 93/6/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG samt upphävande av rådets direktiv 93/22/EEG Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/1/EG av den 9 mars 2005 om ändring av rådets direktiv 73/239/EEG, 85/611/EEG, 91/675/EEG, 92/49/EEG och 93/6/EEG samt Europaparlamentets och rådets direktiv 94/19/EG, 98/78/EG, 2000/12/EG, 2001/34/EG, 2002/83/EG och 2002/87/EG i syfte att skapa en ny organisationsstruktur för kommittéer på området finansiella tjänster	
Transporttjänster	Luftfart	Rådets förordning (EEG) nr 2407/92 av den 23 juli 1992 om utfärdande av tillstånd för lufttrafikföretag	Omarbetas för att öka läsbarheten, undanröja tvetydigheter och föråldrade bestämmelser.

		Rådets förordning (EEG) nr 2408/92 av den 23 juli 1992 om EG-lufttrafikföretags tillträde till flyglinjer inom gemenskapen Rådets förordning (EEG) nr 2409/92 av den 23 juli 1992 om biljettpriser och tariffer för lufttrafik	
	Sjötransporter	Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/25/EG av den 4 april 2001 om minimikrav på utbildning för sjöfolk	Kodifieras.
	Järnvägstransporter	Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 881/2004 av den 29 april 2004 om inrättande av en europeisk järnvägsbyrå (järnvägsbyråförordningen) Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/49/EG av den 29 april 2004 om säkerhet på gemenskapens järnvägar och om ändring av rådets direktiv 95/18/EG om tillstånd för järnvägsföretag och direktiv 2001/14/EG om tilldelning av infrastrukturkapacitet, uttag av avgifter för utnyttjande av järnvägsinfrastruktur och utfärdande av säkerhetsintyg (järnvägssäkerhetsdirektivet)	Dessa rättsakter ändras för att förenkla certifieringsförfarandet för järnvägsföretag och järnvägsindustrin. Detta uppnås genom att europeiska järnvägsbyrån får ökad behörighet.
	Vägtransporter	Rådets direktiv 96/96/EG av den 20 december 1996 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om provning av motorfordons och tillhörande släpfordons trafiksäkerhet Rådets direktiv 96/26/EG av den 29 april 1996	Den grundläggande rättsakten och dess fyra kommissionsdirektiv kodifieras genom anpassning till den tekniska utvecklingen (beroende på resultaten av den undersökning som blir klar i slutet av 2006). Omarbetas för att förenkla förfarandena.

		om rätt att yrkesmässigt bedriva person- och godstransporter på väg och om ömsesidigt erkännande av utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis för att främja ett effektivt utnyttjande av dessa transportörers etableringsrätt på området för nationella och internationella transporter	
		Kommissionens rekommendation av den 6 april 2004 om efterlevnadskontroller inom trafiksäkerhetsområdet (2004/345/EG)	Rapporteringsbestämmelserna förenklas (instrument: arbetsgrupp som består av nationella företrädare); undvikande av kompletterande rättsakter; arbetet pågår.
	Transport av farligt gods	Rådets direktiv 94/55/EG av den 21 november 1994 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om transport av farligt gods på väg Rådets direktiv 96/49/EG av den 23 juli 1996 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om transport av farligt gods på järnväg	Omarbetas: ett nytt direktiv eller en ny förordning och samtidigt avbryts översättningen och utgivningen av bilagorna på alla EU-språken (ca 900 sidor per språk).
	Transport av farligt gods	Rådets direktiv 96/35/EG av den 3 juni 1996 om utnämning av och kompetens hos säkerhetsrådgivare för transport av farligt gods på väg, järnväg eller inre vattenvägar Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/18/EG av den 17 april 2000 om minimikrav vid examinering av säkerhetsrådgivare för transport av farligt gods på väg, järnväg eller inre vattenvägar	Upphävs; bestämmelserna i dessa direktiv förekommer redan i gällande internationella avtal.

Energi	Nya och förnybara energislag	Rådets direktiv 92/75/EEG av den 22 september 1992 om märkning och standardiserad konsumentinformation som anger hushållsapparaters förbrukning av energi och andra resurser	Omarbetas, främst för att utöka direktivets tillämpningsområde.
		Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2422/2001 av den 6 november 2001 om ett gemenskapsprogram för energieffektivitetsmärkning av kontorsutrustning	Omarbetas (i samband med förlängningen av the Energy Star International Agreement – paketet som innehåller förslag till ett nytt rådskdirektiv) för att förenkla förfarandena och minska kraven på medlemsstaterna.
	Kärnenergi	Euratområdet: Stadga för Euratoms bränsleförsörjningsbyrå (EGT 27, 6.12.1958) Euratoms försörjningsbyrå: Förordning från Euratoms försörjningsbyrå av den 5 maj 1960 om fastställande av sättet för att väga efterfrågan mot tillgången på malmer, råmaterial och speciella klyvbara material (EGT 32, 11.5.1960.	Omarbetas: förfarandena för att godkänna upphandlingsavtal kommer att förenklas.
	Oljelager	Rådets direktiv 68/414/EEG av den 20 december 1968 om en skyldighet för medlemsstaterna i EEG att inneha minimilager av råolja och/eller petroleumprodukter 68/416/EEG: Rådets beslut av den 20 december 1968 om ingående och tillämpning av särskilda avtal mellan regeringar om medlemsstaternas skyldighet att hålla minimilager av råolja eller petroleumprodukter	Omarbetas/upphävs.

		Rådets direktiv 72/425/EEG av den 19 december 1972 om ändring av rådets direktiv av den 20 december 1968 om införande av skyldighet för medlemsstaterna i EEG att inneha minimilager av råolja eller petroleumprodukter Rådets direktiv 73/238/EEG av den 24 juli 1973 om åtgärder för att dämpa verkningarna av svårigheter vid försörjningen med råolja eller petroleumprodukter 77/706/EEG: Rådets beslut av den 7 november 1977 om ett gemenskapsmål för minskning av förbrukningen av primära energikällor i händelse av svårigheter med försörjning av råolja och petroleumprodukter 79/639/EEG: Kommissionens beslut av den 15 juni 1979 om fastställandet av närmare bestämmelser för genomförandet av rådets beslut 77/706/EEG Rådets direktiv 98/93/EG av den 14 december 1998 om ändring av direktiv 68/414/EEG om en skyldighet för medlemsstaterna i EEG att inneha minimilager av råolja och/eller petroleumprodukter	
Fiskerisektorn	Bevarande av resurserna	Rådets förordning (EG) nr 850/98 av den 30 mars 1998 för bevarande av fiskeresurserna genom tekniska åtgärder för skydd av unga exemplar av	Omarbetas för att förtydliga och förbättra de tekniska åtgärderna, öka överensstämmelsen dem emellan och modernisera regelverket.

		marina organismer	
	Kontroll och övervakning	Rådets förordning (EEG) nr 2847/93 av den 12 oktober 1993 om införande av ett kontrollsystem för den gemensamma fiskeripolitiken	Omarbetas till ett dokument som omfattar alla aspekter på kontroll och övervakning av fiske (deklaration av fångster, toleransmarginaler, landningsdeklaration, transporter, lokalisering av flottan etc.) och ökad användning av IT för att minska rapporteringskraven.
		Rådets förordning (EG) nr 3317/94 av den 22 december 1994 om allmänna bestämmelser om tillstånd att bedriva fiske i ett tredje lands vatten inom ramen för ett fiskeavtal	Omarbetas för att förtydliga och förbättra förvaltningen av fisketillstånd och införa IT-verktyg.
	Fiske – finansiella instrument	Kommissionens förordning (EG) nr 366/2001 av den 22 februari 2001 om närmare bestämmelser för rådets förordning (EG) nr 2792/1999 Kommissionens förordning (EG) nr 908/2000 av den 2 maj 2000 om föreskrifter för beräkning av stöd som medlemsstaterna beviljat till producentorganisationer inom sektorn för fiskeri och vattenbruk Kommissionens förordning (EG) nr 2722/2000 av den 13 december 2000 om fastställande av villkor för stöd från Fonden för fiskets utveckling (FFU) till att utrota sjukdomsrisker i vattenbruk	Omarbetas till ett enda dokument.

2007			
Alla sektorer	Redovisning	Rådets fjärde direktiv 78/660/EEG av den 25 juli 1978 grundat på artikel 54.3 g i fördraget om årsbokslut i vissa typer av bolag Rådets sjunde direktiv 83/349/EEG av den 13 juni 1983 grundat på artikel 54.3 g i fördraget om sammanställd redovisning Rådets åttonde direktiv 84/253/EEG av den 10 april 1984 grundat på artikel 54.3 g i fördraget, om godkännande av personer som har ansvar för lagstadgad revision av räkenskaper Rådets direktiv 90/604/EEG av den 8 november 1990 om ändring i direktiv 78/660/EEG om årsbokslut och direktiv 83/349/EEG om sammanställd redovisning i fråga om undantag för små och medelstora bolag samt i fråga om offentliggörande av bokslut i ecu Rådets direktiv 90/605/EEG av den 8 november 1990 om ändring av tillämpningsområdet för direktiv 78/660/EEG om årsbokslut och direktiv 83/349/EEG om sammanställd redovisning Rådets direktiv 94/8/EG av den 21 mars 1994 om ändring av direktiv 78/660/EEG vad gäller ändring av belopp uttryckta i ecu Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/65/EG	* Redovisningslagstiftningen omarbetas och kodifieras för att – ändra definitionen av små och medelstora företag (så att fler företag befrias från rapporteringsskyldigheter), (*) – förenkla och uppdatera redovisningsrätten enligt det fjärde och sjunde bolagsdirektivet i fråga om små och medelstora företag. – årligen konsolidera kommissionens alla gällande förordningar om IAS/IFRS/SIC/IFRIC inom EU (detta skulle kunna medföra att sex förordningar upphävs). – införliva de internationella redovisningsnormerna i det reviderade åttonde bolagsdirektivet.

		av den 27 september 2001 om ändring av direktiven 78/660/EEG, 83/349/EEG och 86/635/EEG med avseende på värderingsreglerna för årsbokslut och sammanställd redovisning i vissa typer av bolag samt i banker och andra finansiella institut Rådets direktiv 2003/38/EG av den 13 maj 2003 om ändring av direktiv 78/660/EEG om årsbokslut i vissa typer av bolag vad gäller belopp uttryckta i euro Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/51/EG av den 18 juni 2003 om ändring av direktiven 78/660/EEG, 83/349/EEG, 86/635/EEG och 91/674/EEG om årsbokslut och sammanställd redovisning i vissa typer av bolag, banker och andra finansinstitut samt försäkringsföretag (Text av betydelse för EES)	
	Bolagsrätt	Rådets första direktiv 68/151/EEG av den 9 mars 1968 om samordning av de skyddsåtgärder som krävs i medlemsstaterna av de i artikel 58 andra stycket i fördraget avsedda bolagen i bolagsmännens och tredje mans intressen, i syfte att göra skyddsåtgärderna likvärdiga inom gemenskapen Rådets tredje direktiv 78/855/EEG av den 9 oktober 1978 grundat på artikel 54.3 g i fördraget om fusioner av aktiebolag Rådets sjätte direktiv 82/891/EEG av den 17 december 1982 grundat på artikel 54.3 g i fördraget	Omfattande omarbetning av hela lagstiftningen på bolagsrättsområdet.

		om delning av aktiebolag Directive 2005/.../EC of the European Parliament and the Council on cross-border mergers of limited liability companies [Tenth CLD – awaiting formal adoption] (ej översatt till svenska) Rådets elfte direktiv 89/666/EEG av den 21 december 1989 om krav på offentlighet i filialer som har öppnats i en medlemsstat av vissa typer av bolag som lyder under lagstiftningen i en annan stat Rådets tolfte direktiv 89/667/EEG av den 21 december 1989 på bolagsrättens område om enmansbolag med begränsat ansvar Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/58/EG av den 15 juli 2003 om ändring av rådets direktiv 68/151/EEG när det gäller krav på offentlighet i vissa typer av bolag	
	Konsumentskyddslagstiftningen	Rådets direktiv 85/577/EEG av den 20 december 1985 för att skydda konsumenten i de fall då avtal ingås utanför fasta affärslokaler Rådets direktiv 90/314/EEG av den 13 juni 1990 om paketresor, semesterpaket och andra paketarrangemang Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG av	Regelverket rationaliseras och förenklas för att undanröja eventuella inkonsekvenser, överlappningar, hinder för den inre marknaden och snedvridning av konkurrensen. Om kommissionen under diagnostiseringsfasen finner belägg för att regelverket behöver revideras eller kompletteras kan man rent teoretiskt välja

		den 20 maj 1997 om konsumentskydd vid distansavtal Kommissionens direktiv 97/47/EG av den 28 juli 1997 om ändring av bilagorna till direktiv 77/101/EEG, 79/373/EEG och 91/357/EEG (Text av betydelse för EES) Rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal Europaparlamentets och rådets direktiv 98/6/EG av den 16 februari 1998 om konsumentskydd i samband med prismärkning av varor som erbjuds konsumenter Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/44/EG av den 25 maj 1999 om vissa aspekter rörande försäljning av konsumentvaror och härmed förknippade garantier Europaparlamentets och rådets direktiv 98/27/EG av den 19 maj 1998 om förbudsföreläggande för att skydda konsumenternas intressen	mellan två alternativ: a) En vertikal metod som innebär att gällande direktiv revideras var för sig (t.ex. revidering av direktivet om tidsdelning) eller förordningen om specifika sektorer (t.ex. direktivet om turism inkl. direktiven om paketresor och tidsdelning). b) En mer övergripande metod där man antar en eller flera rambestämmelser som reglerar gemensamma drag i regelverket. Dessa rambestämmelser skulle innehålla gemensamma definitioner och reglera det viktigaste inom konsumenternas avtalsrätt och hjälpmedel. I enlighet med principerna om bättre lagstiftning skulle dessa bestämmelser medföra en betydande rationalisering i regelverket, eftersom alla relevanta bestämmelser i de relevanta gällande direktiven skulle föras till det nya direktivet i systematiserad form. Förfarandet omfattar åtta direktiv och sex ändringsdirektiv.
	Miljörevision	Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 761/2001 av den 19 mars 2001 om frivilligt deltagande för organisationer i gemenskapens miljölednings- och miljörevisionsordning (EMAS)	Omarbetas/metoden ändras för att underlätta de små och medelstora företagens deltagande.

	Miljön Industriutsläpp	Rådets direktiv 96/61/EG av den 24 september 1996 om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar Rådets direktiv 88/609/EEG av den 24 november 1988 om begränsning av utsläpp till luften av vissa föroreningar från stora förbränningsanläggningar Rådets direktiv 1999/13/EG av den 11 mars 1999 om begränsning av utsläpp av flyktiga organiska föreningar förorsakade av användning av organiska lösningsmedel i vissa verksamheter och anläggningar Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/76/EG av den 4 december 2000 om förbränning av avfall *	IPPC-direktivet och annan närliggande lagstiftning om industriutsläpp revideras inför en eventuell omarbetning för att öka dess tydlighet, konsekvens och effektivitet, främst då det gäller rapporteringen.
	Miljön Ozonskiktet	Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2037/2000 av den 29 juni 2000 om ämnen som bryter ned ozonskiktet	Omarbetas för att förbättra och i lämpliga fall förtydliga den nuvarande förordningen.
	Arbetsrätt	Rådets direktiv 91/533/EEG av den 14 oktober 1991 om arbetsgivares skyldighet att upplysa arbetstagarna om de regler som är tillämpliga på anställningsavtalet eller anställningsförhållandet Rådets direktiv 98/59/EG av den 20 juli 1998 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om kollektiva uppsägningar Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/14/EG av den 11 mars 2002 om inrättande av en allmän ram för information till och samråd med arbetstagare i	Kodifieras till ett enda direktiv.

		Europeiska gemenskapen - Gemensamt uttalande av Europaparlamentet, rådet och kommissionen om arbetstagarrepresentation	
	Statistik – Intrastat	Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 638/2004 av den 31 mars 2004 om gemenskapsstatistik över varuhandeln mellan medlemsstaterna och om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 3330/91	* Förordningen förenklas för att lätta på de ekonomiska aktörernas skyldighet att lämna statistiska uppgifter med beaktande av resultatet av det pågående pilotprojektet om administrativa kostnader och en kommande genomförbarhetsstudie som skall analysera vad som händer om insamlingen begränsas till ett flöde.
Jordbruk och livsmedelsindustri	Tvårvillkor	Rådets förordning (EG) nr 1782/2003 av den 29 september 2003 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare och om ändring av förordningarna (EEG) nr 2019/93, (EG) nr 1452/2001, (EG) nr 1453/2001, (EG) nr 1454/2001, (EG) nr 1868/94, (EG) nr 1251/1999, (EG) nr 1254/1999, (EG) nr 1673/2000, (EEG) nr 2358/71 och (EG) nr 2529/2001	Revidering av de föreskrivna verksamhetskraven (artikel 8) åtföljt av lämpliga förslag.
	Djurfoder	Rådets direktiv 79/373/EEG av den 2 april 1979 om saluföring av foderblandningar Rådets direktiv 96/25/EG av den 29 april 1996 om avyttring av foderråvaror, med ändring av direktiven 70/524/EEG, 74/63/EEG, 82/471/EEG och 93/74/EEG, och med upphävande av direktiv 77/101/EEG	De fyra direktiven omarbetas, moderniseras och ersätts med en förordning för att ändra de gällande bestämmelserna för märkning av foder, utöka den icke-uttömmande förteckningen över foder och anpassa godkännandeförfarandena till principerna och bestämmelserna i den allmänna

		Rådets direktiv 82/471/EEG av den 30 juni 1982 om vissa produkter som används i djurfoder Rådets direktiv 93/74/EEG av den 13 september 1993 om foder för särskilda näringsbehov	livsmedelslagstiftningen. Huvudsyftena med det framtida förslaget är att säkerställa säkra livsmedel och säkert foder, underlätta en smidig funktion hos den inre marknaden och skydda foderanvändarnas ekonomiska intressen. Syftet med omarbetningen är att • undanröja bestående skillnader mellan lagar och andra bestämmelser som hämmar en smidig funktion hos den inre marknaden, • öka tydlighet och rimlighet: aktörerna hävdar att bestämmelserna är spridda över olika rättsakter med olika krav för liknande produkter, • förbättra livsmedels- och fodersäkerheten: harmoniserade regler för godkännandet av vissa foder och en revidering av vissa märkningsbestämmelser som kan underminera livsmedelssäkerheten. Förutom de fyra direktiven kommer förordet att beröra ca 30 ändringsdirektiv.
	Livsmedel	Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/13/EG av den 20 mars 2000 om tillnärmning av	* Märkningslagstiftningen omarbetas i vid bemärkelse för att uppdatera, modernisera

		medlemsstaternas lagstiftning om märkning och presentation av livsmedel samt om reklam för livsmedel	och slå samman olika rättsakter till en enda förordning. Det bör förenkla och förtydliga den gällande märkningslagstiftningens struktur och tillämpningsområde, både horisontellt och vertikalt, genom att alla de gemensamma aspekterna förs samman i en enda rättsakt. Det kommer att ge en bättre struktur åt de regler som gäller för märkning för att • konsumenterna skall kunna göra medvetna, säkra, hälsosamma och hållbara val, • bidra till en konkurrensfrämjande marknad där aktörerna kan använda märkningen effektivt för att sälja sina produkter. Revideringen kommer eventuellt också att gälla överensstämmelsen med annan märkningslagstiftning som berör hälsan (näringsvärdesdeklaration, märkning av alkoholhaltiga drycker), etiska regler (djurskydd, ”rättvis handel”), ursprungsmärkning etc.
		Kommissionens förordning (EG) nr 298/97 av den 19 februari 1997 om fastställande av representativa priser och tilläggsbelopp för import av fjäderfäkött, ägg och	Förordningen omarbetas och uppdateras och ett förfarande för centraliserat godkännande införs.

		äggalbumin samt om ändring av förordning (EG) nr 1484/95	
	Frukt och grönsaker – regional tillämpning	Rådets förordning (EG) nr 1782/2003 av den 29 september 2003 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare och om ändring av förordningarna (EEG) nr 2019/93, (EG) nr 1452/2001, (EG) nr 1453/2001, (EG) nr 1454/2001, (EG) nr 1868/94, (EG) nr 1251/1999, (EG) nr 1254/1999, (EG) nr 1673/2000, (EEG) nr 2358/71 och (EG) nr 2529/2001	Revidering av artikel 60 åtföljt av lämpliga förslag.
Tillverkningsindustri	Byggnadverksamhet	Rådets direktiv 89/106/EEG av den 21 december 1988 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om byggprodukter	* De administrativa kostnaderna och bördorna skall förenklas, förtydligas och minskas, framför allt för de små och medelstora företagen genom ökad flexibilitet då de tekniska specifikationerna formuleras och används, lättare certifieringsregler och undanröjande av tillämpningshinder som hittills har förhindrat tillkomsten av en total inre marknad för byggprodukter.
	Kosmetiska produkter	Rådets direktiv 76/768/EEG av den 27 juli 1976 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om kosmetiska produkter Dessutom dess ändringsrättsakter (7 ändringsdirektiv, 2 direktiv som innebär en senareläggning av det datum efter vilket djurförsök är förbjudna samt 37 direktiv	Förenklas / Kodifieras.

		som innebär anpassningar till den tekniska utvecklingen).	
	Medicintekniska produkter	Rådets direktiv 90/385/EEG av den 20 juni 1990 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om aktiva medicintekniska produkter för implantation Rådets direktiv 93/42/EEG av den 14 juni 1993 om medicintekniska produkter * Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/70/EG av den 16 november 2000 om ändring av rådets direktiv 93/42/EEG när det gäller medicintekniska produkter som innehåller stabila derivat av blod eller plasma från människa Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/104/EG av den 7 december 2001 om ändring av rådets direktiv 93/42/EEG om medicintekniska produkter	Omarbetas till en förordning. Anpassning till förfarandet för godkännande för försäljning. Omarbetas till en förordning för att förbättra överensstämmelsen och göra det möjligt att använda IT för informationsöverföring.
	Motorfordon	Ca 28 särdirektiv om motorfordon som bygger på rådets direktiv 70/156EEG av den 6 februari 1970 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om typgodkännande av motorfordon och släpvagnar till dessa fordon	När det omarbetade direktiv 70/156/EEG har antagits, kommer kommissionen sannolikt 2007 att upphäva 28 av 56 direktiv (genom att göra FN/ECE-föreskrifterna obligatoriska). Genom förenklingen kommer industrin att kunna anpassa sig snabbare till den tekniska utvecklingen på internationell nivå.
		Mer än tio direktiv i vilka det fastställs geometriska krav på motorfordon (t.ex. rådets direktiv 92/21/EEG av den 31 mars 1992 om vikter och dimensioner för	Införande av virtuella test/självtest för att minska det nuvarande förfarandets kostnader och administrativa börda. Virtuella test och självtest kommer att

		motorfordon i kategori M1)	påskynda produktutvecklingen och minska kostnaderna för både industri och konsumenter.
	Teknisk harmonisering av produkter	25 direktiv i vilka det fastställs väsentliga krav för den fria rörligheten för vissa produktkategorier på den inre marknaden (de s.k. nya metoden-direktiven)	Certifieringsreglerna förenklas.
Finansiella tjänster	Kontroll	Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG av den 16 december 2002 om extra tillsyn över kreditinstitut, försäkringsföretag och värdepappersföretag i ett finansiellt konglomerat och om ändring av rådets direktiv 73/239/EEG, 79/267/EEG, 92/49/EEG, 92/96/EEG, 93/6/EEG och 93/22/EEG samt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/78/EG och 2000/12/EG	Revideras.
Transporttjänster	Sjötransporter	Rådets direktiv 96/98/EG av den 20 december 1996 om marin utrustning	Omarbetas.

2008			
Alla sektorer	Skatter	Rådets direktiv 2003/49/EG av den 3 juni 2003 om ett gemensamt system för beskattning av räntor och royalties som betalas mellan närstående bolag i olika medlemsstater	Omarbetas för att förenkla de gällande rättsakterna genom konsolidering av lagtexterna och förenkling av de förfaranden som gäller undantaget från källbeskattning.
Jordbruk och livsmedelsindustri	Mjölksektorn	Rådets förordning (EG) nr 1788/2003 av den 29 september 2003 om införande av en avgift inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter	Revidering av bestämmelserna åtföljt av lämpliga förslag.

	Torkat foder	Rådets förordning (EG) nr 1786/2003 av den 29 september 2003 om den gemensamma organisationen av marknaden för torkat foder	Revidering av bestämmelserna åtföljt av lämpliga förslag.
Tillverkningsindustri	Tryckbärande kärl och utrustning	Rådets direktiv 76/767/EEG av den 27 juli 1976 * om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar med gemensamma föreskrifter för tryckkärl och metoder för kontroll av dem Rådets direktiv 87/404/EEG av den 25 juni 1987 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning i fråga om enkla tryckkärl Europaparlamentets och rådets direktiv 97/23/EG av den 29 maj 1997 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om tryckbärande anordningar Rådets direktiv 1999/36/EG av den 29 april 1999 om transportabla tryckbärande anordningar	Omarbetas till en rättsakt genom tillämpning av den reviderade metoden för teknisk harmonisering.
		Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/95/EG av den 27 januari 2003 om begränsning av användningen av vissa farliga ämnen i elektriska och elektroniska produkter Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/96/EG av den 27 januari 2003 om avfall som utgörs av eller innehåller elektriska eller elektroniska produkter (WEEE) - Gemensamt uttalande av Europaparlamentet, rådet och kommissionen beträffande Artikel 9	Revideras på grundval av erfarenheten av tillämpningen av direktiven och på den tekniska utvecklingen, gjorda erfarenheter, miljökrav och den inre marknadens funktion. Revideringen skall i lämpliga fall åtföljas av förslag till revidering av de relevanta bestämmelserna i dessa direktiv.

Transporttjänster	Luftfart	Rådets direktiv 91/670/EEG av den 16 december 1991 om ömsesidigt godkännande av certifikat för personal med funktioner inom den civila luftfarten Rådets förordning (EEG) nr 3922/91 av den 16 december 1991 om harmonisering av tekniska krav och administrativa förfaranden inom området civil luftfart	När Europeiska byrån för luftfartssäkerhet har fått utökad behörighet, främst för lufttrafik och pilotcertifikat, kommer de båda hithörande rättsakterna liksom de tekniska justeringarna och ändringarna att upphävas.
	Infrastruktur	Rådets förordning (EG) nr 2236/95 av den 18 september 1995 om allmänna regler för gemenskapens finansiella stöd på området för transeuropeiska nät	Omarbetas.
	Vägtransporter	Rådets förordning (EEG) nr 3821/85 av den 20 december 1985 om färdskrivare vid vägtransporter	Omarbetas.
		Council Regulation (EEC) No 881/92 of 26 March 1992 on access to the market in the carriage of goods by road within the Community to or from the territory of a Member State or passing across the territory of one or more Member States (ej översatt till svenska) Rådets förordning (EEG) nr 684/92 av den 16 mars 1992 om gemensamma regler för internationell persontransport med buss First Council Directive of 23 July 1962 on the establishment of common rules for certain types of carriage of goods by road between Member States	Omarbetas: en enda förordning kommer att garantera lika behandling av olika delar av sektorn och enhetlighet i lagstiftningsförfarandet inom sektorn.

		(ej översatt till svenska) Rådets förordning (EEG) nr 3118/93 av den 25 oktober 1993 om förutsättningar för transportföretag att utföra inrikes godstransporter på väg i en medlemsstat där de inte är etablerade Kommissionens direktiv 98/12/EG av den 27 januari 1998 om anpassning till den tekniska utvecklingen av rådets direktiv 71/320/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om bromsutrustning på vissa kategorier av motorfordon och släpfordon till dessa fordon Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 484/2002 av den 1 mars 2002 om ändring av rådets förordningar (EEG) nr 881/92 och (EEG) nr 3118/93 i syfte att införa ett förartillstånd	
	Sjötransporter	Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 725/2004 av den 31 mars 2004 om förbättrat sjöfartsskydd på fartyg och i hamnanläggningar	Omarbetas.
Energi	Strålskydd	Rådets direktiv 89/618/Euratom av den 27 november 1989 om information till allmänheten om hälsoskyddsåtgärder och förhållningsregler i händelse av en nödsituation som medför risk för strålning Rådets direktiv 90/641/Euratom av den 4 december 1990 om praktiskt strålskydd för externa	Omarbetas till ett enda rådsdirektiv om inrättande av grundläggande säkerhetsnormer mot risker i samband med exponering för joniserande strålning.

		arbetstagare som löper risk att utsättas för joniserande strålning i sin verksamhet inom kontrollerade områden Rådets direktiv 92/3/Euratom av den 3 februari 1992 om övervakning och kontroll av transport av radioaktivt avfall mellan medlemsstater samt till och från gemenskapen Rådets direktiv 96/29/Euratom av den 13 maj 1996 om fastställande av grundläggande säkerhetsnormer för skydd av arbetstagarnas och allmänhetens hälsa mot de faror som uppstår till följd av joniserande strålning Rådets direktiv 97/43/Euratom av den 30 juni 1997 om skydd för personers hälsa mot faror vid joniserande strålning i samband med medicinsk bestrålning och om upphävande av direktiv 84/466/Euratom Rådets direktiv 2003/122/Euratom av den 22 december 2003 om kontroll av slutna radioaktiva strålkällor med hög aktivitet och herrelösa strålkällor Rådets förordning (Euratom) nr 1493/93 av den 8 juni 1993 om transport av radioaktiva ämnen mellan medlemsstater 93/552/Euratom: Kommissionens beslut av den 1 oktober 1993 om det standarddokument för tillsyn och kontroll av transporter av radioaktivt avfall	
--	--	--	--

		som avses i rådets direktiv 92/3/Euratom 90/143/Euratom: Commission Recommendation of 21 February on the protection of the public against indoor exposure to radon (ej översatt till svenska) Kommissionens rekommendation av den 20 december 2001 om att skydda allmänheten mot exponering för radon i dricksvattentäkter [delgivet med nr K(2001) 4580]	
--	--	--	--